

Posudek školitelky

na disertační práci JUDr. Mgr. Magdaleny Pfeiffer

„Kritérium obvyklého pobytu v mezinárodním právu soukromém“

Autorka si zvolila obtížné téma – vymezení pojmu obvyklý pobyt ve srovnávacím pohledu a jeho zasazení do současného mezinárodního práva soukromého – evropského, českého i do práva mimo Evropskou unii. Obvyklý pobyt je v současné době nejvýznamnějším kritériem nejen při určování rozhodného práva, ale i v mezinárodním civilním procesním právu, kde slouží k určování soudní příslušnosti. Do jisté míry se střetává s pojmy státní příslušnost, domicil a bydliště, které rovněž hrají jako kritéria významnou roli. Hovoří se o tom, že kritérium obvyklého pobytu postupně do jisté míry nahrazuje nebo přímo vytlačuje státní příslušnost, jejíž význam ustupuje do pozadí. Autorka se rozhodla obvyklý pobyt i další blízká kritéria zevrubně prozkoumat. Práce je v tomto směru průkopnická, a to nejen v našich českých poměrech. Autorce se podařilo vytvořit svébytné analytické dílo, které by si zasloužilo širší prezentaci nejen u nás, ale i v zahraničí.

Práce je rozdělena do jedenácti kapitol, z nichž první je Úvodem a poslední je Závěrem. Po Úvodu, který osvětluje záměr práce, autorka ve druhé kapitole obecně vymezuje pojem hraničního určovatele v kolizním i procesním právu. Třetí kapitola se zaměřuje na nejvýznamnější hraniční určovatele, tedy státní příslušnost, domicil a bydliště. Navazuje kapitola, která zkoumá historický vývoj těchto kritérií v mezinárodním právu soukromém, vývoj, který ještě podle mého názoru nebyl zcela završen; kapitolu uzavírá zrod a prosazení se kritéria obvyklého pobytu. Pátá kapitola uvádí obvyklý pobyt v českém právním řádu, včetně terminologických aspektů. Šestá kapitola přehledně mapuje obvyklý pobyt v evropském mezinárodním právu soukromém, a to jako kritérium jurisdikční i jako kritérium kolizní. Následuje kapitola vymezující základní diferenciaci tohoto pojmu, na ni navazuje zvláštní pojednání o obvyklém pobytu fyzických osob. Kapitola osmá srovnává tento pojem ve vybraných autonomních právních úpravách a v evropském mezinárodním právu soukromém. Vlastní analýzu tohoto pojmu přináší kapitola devátá, která patří k vrcholům celé práce. Desátá kapitola uzavírá celé pojednání pohledem do soudní judikatury. V Závěru se autorka souhrnně a synteticky vyjadřuje k výsledkům své práce: vyzdvihuje nezbytnost jasného definičního vymezení pojmu obvyklý pobyt, mimo jiné v zájmu právní jistoty a předvídatelnosti soudních rozhodnutí.

Práce je napsána kultivovaně a srozumitelně, vychází z bohaté literatury, zejména zahraniční, z mnoha soudních rozhodnutí i jejich komentářů. Disertační práce je originální, představuje nepochybně přínos pro českou literaturu.

Práci pokládám za plně způsobilou pro obhajobu a za základ, aby po úspěšné obhajobě mohl být doktorandce JUDr. Mgr. Magdaleně Pfeiffer udělen titul PhD.

V Praze dne 14. 6. 2013

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.